

Om

Individbaserad systematisk uppföljning
i socialtjänsten

Innehållsförteckning

Individbaserad systematisk uppföljning – professionens kunskap om brukarna och arbetets innehåll	3
Begreppet uppföljning i många sammanhang	4
Olika syften och omfattning	4
Nytta på flera nivåer	6
Lärorikt på flera sätt	7
När får man sammanställa individbaserade uppgifter?	8
Inledande steg i planering av ISU	9
Analys och övervägande om behov av verksamhetsutveckling	11
Mer stöd för ISU	13
Datorbaserade SU-verktyg	14
Checklista för ISU	15
Vanliga frågor	16

Individbaserad systematisk uppföljning – professionens kunskap om brukarna och arbetets innehåll

I en evidensbaserad socialtjänst är idealet att forskning om målgrupper, insatser och deras resultat vägs in i arbetet med de enskilda brukarna. Forskningen kommer dock aldrig att vara heltäckande och den kan inte heller ersätta lokal kunskap om den egna verksamheten. Även när det finns forskning, är det lättare att ta ställning till dess relevans för verksamheten och arbetet med brukarna, om det finns lokal kunskap. Lokal kunskap kan också underlätta anpassning till verksamhetens unika förutsättningar vid implementering av nya metoder och arbetssätt.

Individbaserad systematisk uppföljning handlar om att beskriva och mäta arbetet med enskilda brukare och sammanställa informationen på gruppnivå i syfte att utveckla och förbättra verksamhetens kvalitet. Genom individbaserad systematisk uppföljning, ISU¹, kan socialtjänsten själv skapa lokal kunskap om olika delar av arbetet såsom exempelvis brukarnas behov, vilka insatser som erbjuds och genomförs, resultat och hur olika brukargrupper upplever insatserna. Individbaserad systematisk uppföljning kan på så vis bidra med viktiga led i att arbeta utifrån bästa tillgängliga kunskap. ISU utgör en del i verksamhetens kontinuerliga lärande och ger verksamheten möjlighet att synliggöra sitt arbete, pröva sina uppfattningar om det och utveckla arbetet i önskad riktning.

I denna folder beskrivs vad individbaserad systematisk uppföljning är, nyttan med den och hur den kan göras. Den vänder sig till verksamma på olika nivåer i socialtjänsten.

---

¹ I foldern används ISU och individbaserad systematisk uppföljning omväxlande. ISU avser samma typ av individbaserad systematisk uppföljning som i tidigare stödmaterial förkortats SU.

Begreppet uppföljning i många sammanhang

Individbaserad systematisk uppföljning ska skiljas från annan typ av verksamhetsuppföljning som inte sker på individnivå, exempelvis uppföljning av avvikelser eller klagomålshandling. Individbaserad systematisk uppföljning är också något annat än den individuella uppföljningen (ofta benämnd som individuppföljning) som personalen gör i enskilda ärenden, exempelvis om behov, beslutade insatser och om huruvida målen med insatsen har uppfyllts. Eftersom ISU utgår från uppgifter om individärenden så är strukturerad information en förutsättning. Arbetet med ISU kan ge insikter om att delar av dokumentationen på individnivå behöver förändras, så att det blir meningsfullt och möjligt att sammanställa den på gruppnivå.

Olika syften och omfattning

Syftet med individbaserad systematisk uppföljning varierar utifrån verksamhetens behov. Syftet avgör vilka frågor som uppföljningen ska belysa och därmed vilka uppgifter som behöver användas och sammanställas. Även ett mindre omfattande syfte kan ge värdefull information för verksamheten och för utvecklingen av den. Ett avgränsat syfte kan handla om endast någon del av arbetet med brukarna för att ge verksamheten en bild av arbetet på gruppnivå i ett angeläget avseende. Exempel på frågor som kan belysas i en avgränsad uppföljning:

- Vilka problem/behov har brukarna?
- Vilka insatser erbjuds och ges till brukarna?
- Vad tycker brukarna om insatserna?

Med hjälp av ISU kan jämförelser göras mellan olika grupper av brukare, till exempel utifrån ålder eller kön, förutsatt att den aktuella bakgrundsuppgiften finns noterad i samma system som övriga uppgifter i uppföljningen. Jämförelser som till exempel kan visa om gruppen män respektive gruppen kvinnor erbjuds olika insatser, och analysen kan handla om huruvida denna skillnad är motiverad eller inte.

Ett mer omfattande syfte kan vara att följa upp resultat för brukare, och i relevanta fall förändring, efter att de tagit del av stöd och insatser. Om förändring ska följas upp behöver samma uppgifter om brukarnas situation registreras vid flera tillfällen över tid. Om man vill ha kunskap om hur målgruppens behov och de insatser som erbjuds hänger ihop, behöver man kunna sammanställa uppgifter om såväl behov som om insatser för att sedan kunna jämföra dessa. Exempel på frågor som kan belysas i en mer omfattande uppföljning:

- Vilka insatser har de brukare som upplever positiv förändring tagit del av?
- Speglar våra insatser brukarnas behov?
- Vilket resultat har våra insatser för olika grupper av brukare?

Inget syfte är bättre än något annat, utan det är vilken aspekt av kvalitet verksamheten vill belysa som styr vilket syfte uppföljningen behöver ha. Det kan vara bra att börja med avgränsade syften och relativt få frågor. När kompetensen i ISU ökar kan mer komplexa frågor belysas vid behov.

Observera att individbaserad systematisk uppföljning kan visa resultat/förändring för brukare i den egna verksamheten, men inte ge svar på vad som orsakat förändringen. ISU kan alltså inte ge kunskap om en insats generella effekter. För att fastställa att en viss insats är orsak till förändring krävs vetenskapliga effektutvärderingar med en design som kontrollerar för om andra faktorer än insatsen har påverkat situationen för brukarna.

Däremot är lokal kunskap om hur brukarna upplever insatser och arbetssätt, och hur dessa fungerar i den lokala kontexten, viktig kunskap att sammanväga med resultat från effektutvärderingar. En sammanvägning som kan ske både i samband med att verksamheten granskar och planerar sitt utbud av insatser och i val av insatser och åtgärder i enskilda ärenden.

Nytta på flera nivåer

Med individbaserad systematisk uppföljning kan verksamheterna skapa lokal kunskap om målgrupperna, om vilka olika insatser och arbetssätt som faktiskt erbjuds och genomförs och vilket resultat arbetet leder till för brukarna. Vidare kan verksamheten upptäcka och analysera om det finns omotiverade skillnader i till exempel bedömningar av behov eller insatser till olika brukargrupper.

Den lokala kunskap som skapas kan över tid, och beroende på omfattning och inriktning, möjliggöra nytta på flera nivåer:

- I det direkta arbetet med enskilda kan kunskapen vägas in av såväl brukare som handläggare i val av insatser och arbetssätt.
- I verksamheten kan kunskapen användas för att utveckla kvaliteten i arbetet med brukarna och för att företräda brukarna i nämnder och samhällsplanering.
- I relation till nationella aktörer kan lokal och regional nivå bli starkare i dialoger genom att synliggöra den lokalt skapade kunskapen, som är en väsentlig del i den nationella kunskapsstyrningen.
- I relation till nationell nivå kan socialtjänstens förutsättningar för att leverera och använda statistik förbättras genom de erfarenheter av definitioner, mått och sammanställda data, som följer av att arbeta med ISU.

Lärorikt på flera sätt

När en verksamhet ska göra individbaserad systematisk uppföljning inleds ett lärande omgäende när verksamheten börjar diskutera syftet, hur de delar av arbetet som ingår i uppföljningen ska beskrivas och mätas samt hur uppgifterna ska sammanställas. Det framkom i ett utvecklingsprojekt² där femton verksamheter fick stöd för att planera och genomföra ISU med BBIC:s³ variabler för uppföljning.

Verksamheternas process med att planera och genomföra ISU följdes upp och visade på viktiga lärdomar och erfarenheter. Oberoende av hur omfattande uppföljningen var i de olika verksamheterna, bidrog den till nya kunskaper i organisationen. Bland annat upplevde medarbetare och ansvariga en ökad säkerhet i att:

- formulera frågor som kan belysas med uppföljning och bestämma vilka uppgifter som behöver ingå uppföljningen,
- definiera termer och begrepp så att tolkning och därmed val av svarsalternativ i registreringen av uppgifter blev mer förankrad och enhetlig,
- bedöma tekniska förutsättningar för att kunna ta ut uppgifter från befintliga verksamhetssystem,
- granska kvalitet i sammanställningar, samt
- formulera krav till upphandlare eller leverantör om it-funktioner för ut- och indata.

---

² Socialstyrelsen. Ett projekt om att ge stöd till systematisk uppföljning med BBIC:s variabler. Resultat från 15 lokala uppföljningsprojekt. Stockholm; 2019.

³ BBIC- Ett arbetssätt för socialtjänsten med en nationell enhetlig struktur för handläggning, genomförande och uppföljning av den sociala barn- och ungdomsvården.

När får man sammanställa individbaserade uppgifter?

Innan en verksamhet börjar arbeta med en individbaserad systematisk uppföljning behöver den känna till de rättsliga förutsättningarna. Registrering och sammanställning av individbaserade uppgifter innebär behandling av personuppgifter. Den myndighet som genomför ISU är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten kommer att utföra. En kommunal myndighet får behandla personuppgifter för vissa uttryckliga ändamål.

Grundläggande regler för personuppgiftsbehandling finns i dataskyddsförordningen. I lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, dataskyddslagen, finns nationella bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen. På socialtjänstens område finns kompletterande regler i lagen (2001:454) om behandling av personuppgifter inom socialtjänsten, SoLPuL, och i förordningen (2001:637) om behandling av personuppgifter inom socialtjänsten, SoLPuF.

Kommuner har själva ansvar för att bedöma vilka uppgifter som kan användas i ISU.

Läs mer

- Socialstyrelsens rapport "Säker personuppgiftsbehandling i socialtjänsten – Rättsläge och utgångspunkter" (2019)
- Informationsblad om vissa juridiska aspekter på systematisk uppföljning i socialtjänsten och EU:s dataskyddsförordning (2019)
- Integritetsskyddsmyndighetens (IMY) webbplats www.imy.se

Inledande steg i planering

Som redan har framgått kan individbaserad systematisk uppföljning ha olika syften och omfattning. Oavsett syfte och omfattning kan arbetet med att förbereda och förankra uppföljningen öka möjligheten för verksamheten att slutföra den som planerat. Följande tre steg är viktiga i det inledande skedet när ISU ska genomföras i praktiken:

1. Organisering och resurser

I det team som ska arbeta med uppföljningen har olika kompetenser och roller stort värde:

- Engagerad och motiverad personal som är delaktig i uppföljningens olika steg.
- En chef som kan förankra arbetet i organisationen som har mandat att fatta beslut om resurser.
- En projektledare/metodstödjare/utvecklingsledare som kan samordna, leda och driva uppföljningsarbetet framåt och som kan ge konkret och praktiskt stöd till ansvarig chef och personal.
- En person med god kännedom om verksamhetssystemet⁴ som tidigt kan lösa tekniska frågor, till exempel en systemförvaltare eller annan IT-kunnig. Att involvera IT-kunnig personal tidigt i uppföljning framstår som en framgångsfaktor.⁵ Viktiga uppgifter för denne är att hjälpa till med att ta ut data från verksamhetssystemen alternativt hantera det externa verktyg som används för registrering och sammanställning av uppgifter i uppföljningen.

---

⁴ Socialtjänstens verksamhetssystem stödjer flera arbetsprocesser som t ex; myndighetsutövning, avgifter, ersättningar, e-tjänster, avvikelsehantering, utbetalningar samt statistik och ISU.

⁵ Socialstyrelsen. Ett projekt om att ge stöd till systematisk uppföljning med BBIC:s variabler. Resultat från 15 lokala uppföljningsprojekt. Stockholm; 2019.

2. Tydliggörande och avgränsning av syfte

En individbaserad systematisk uppföljning börjar med att verksamheten formulerar syftet och de frågor som man vill belysa. Analysen av resultaten och användningen av dem i verksamhetsutveckling underlättas om medarbetarna varit delaktiga i formuleringen. Ett föreslaget syfte kan granskas utifrån olika aspekter:

- Är syftet angeläget för våra brukare?
- Är syftet relevant för kvalitets- och verksamhetsutveckling?
- Finns det något önskat läge att relatera resultatet till, exempelvis från en annan kommun eller i aktuell forskning?
- Vad vill vi använda resultaten till?

När syftet med uppföljningen är formulerat är det dags att bestämma vilka uppgifter om den enskilde, och om arbetet i ärendet, som behövs. De uppgifter som ska användas behöver definieras och konkretiseras gemensamt i arbetsgruppen. Om uppgifter från befintliga klassifikationer och kodverk⁶ ska användas kan de ibland behöva kompletteras med svars kategorier/värдемängder för att fånga den information som uppföljningens syfte kräver.

När personalen börjar registrera uppgifter i faktiska ärenden, upptäcks ofta att det som ska mätas behöver förtydligas och att uppgifter och svarsalternativ behöver förändras eller kompletteras. Låt därför denna process starta tidigt.

---

⁶ Exempelvis nationellt fastställda hälsorelaterade klassifikationer och kodverk som ICF (Internationell klassifikation av funktionstillstånd, funktionshinder och hälsa), KVÅ (Klassifikation av vårdåtgärder) och KSI (Klassifikation av socialtjänstens insatser och aktiviteter).

3. Val av tekniskt stöd för registrering och sammanställning

När syftet formulerats och det är fastställt vilka individuppgifter som ska användas, blir nästa steg att ta reda på hur dessa uppgifter ska sammanställas. Informationen behöver kunna hämtas ifrån eller registreras i ett IT-system eller tekniskt stöd, helst som möjliggör jämförelser mellan olika undergrupper med hjälp av korstabulering. Det är en fördel om man kan använda det befintliga verksamhetssystemet. Man kan då undvika dubbeldokumentation och installation av ny programvara.

Om ett externt system behöver användas kan en fördel vara att verksamheten får träning i att definiera uppgifter och skapa sammanställningar själva och utifrån egna behov. Det kan på sikt ge ökad kompetens i att beställa anpassningar av nuvarande verksamhetssystem eller i att formulera behov i samband med kravställning på nya verksamhetssystem.

Analys och övervägande om behov av verksamhetsutveckling

Målet med individbaserad systematisk uppföljning är att verksamheten ska få ny relevant kunskap om arbetet med brukarna. Om resultatet visar att uppföljningen skapat den efterfrågade kunskapen, har verksamheten fått ett underlag för att ta ställning till huruvida det finns behov av att utveckla verksamheten. Resultatet från en uppföljning kan även visa på nya kunskapsbehov eller ge oväntad kunskap. I tabellen nedan beskrivs några av de olika scenarier som kan uppstå efter att en uppföljning genomförts. Innan verksamheten påbörjar denna typ av analys behöver en generell bedömning av tillförlitligheten göras t ex om uppgifterna i uppföljningen har registrerats som planerat och om omfattningen av antal brukare i uppföljningen är tillräcklig för att börja dra slutsatser om resultaten.

Tabellen nedan visar på olika scenarier som ISU kan leda till:

Scenario	Resultatet visar att uppgifterna	Möjligt nästa steg för ISU
A. Förändring	... svarar på vår fråga och ger underlag för utveckling av vår verksamhet.	Planera verksamhetsutvecklingen och om och hur den ska följas upp.
B. Komplettering	... inte svarar på vår fråga som är fortsatt relevant.	Komplettera med andra uppgifter och fortsätta uppföljningen.
C. Bifynd	... ger oväntad viktig information om arbetet som inte ingick i vår fråga.	Fortsätta med uppföljningen av ursprunglig fråga samt hantera den nya informationen för verksamheten och uppföljningen.
D. Ingen förändring	... svarar på vår fråga och visar att vi inte behöver utveckla vår verksamhet i aktuellt avseende.	Avsluta uppföljningen.
E. Omtag	... svarar på vår fråga, men den uppfattas inte längre som relevant.	Ta ställning till om det finns andra, mer angelägna frågor.

Oavsett vilket scenario som blir aktuellt efter en specifik uppföljning, bidrar erfarenheten av ISU till verksamhetsutveckling eftersom alla alternativ bidrar till antingen en ökad kunskap om arbetet med brukarna eller till insikter om nya kunskapsbehov. Flera scenarier kan vara aktuella samtidigt.

Verksamhetsutveckling ses här som en vid företeelse, som ofta kan ta sig små uttryck. Den behöver inte handla om helt nya arbetssätt eller nya sätt att organisera arbetet. Det är till exempel verksamhetsutveckling när en uppföljning leder till att personal, inom ramen för sina utredningar, medvetet uppmärksammar vissa grupperns behov som tidigare varit osynliggjorda. Det är också verksamhetsutveckling om personalen förstärker delar av pågående arbetssätt som enligt uppföljningen haft positiv betydelse för många brukare.

Mer stöd för ISU

Socialstyrelsen har tagit fram flera olika stödmaterial om individbaserad systematisk uppföljning, många av dem i samarbete med SKR och de regionala samverkans- och stödstrukturerna inom ramen för Partnerskapet till stöd för kunskapsstyrning inom socialtjänsten. Dessa finns samlade på Kunskapsguiden. Socialtjänstens verksamheter har skilda förutsättningar och utgångsläge när det gäller ISU. De olika stödmaterialen är relevanta i olika lägen och det finns ingen given ordning för att ta del av dem. Exempel på stödmaterial:

- Presentation (PowerPoint) om individbaserad systematisk uppföljning som kan anpassas till verksamhetens behov.
- Goda exempel på individbaserad systematisk uppföljning i praktiken.
- Utbildningsupplägg för individbaserad systematisk uppföljning med praktisk inriktning.
- Webbutbildning om individbaserad systematisk uppföljning.
- Skrift om individbaserad systematisk uppföljning och exempel från praktiken.

Datorbaserade SU-verktyg

Socialstyrelsen har tagit fram datorbaserade verktyg för individbaserad systematisk uppföljning, SU-verktygen. De kan användas för att registrera och sammanställa uppgifter i individbaserad systematisk uppföljning om den möjligheten saknas i det egna verksamhetssystemet. SU-verktygen innehåller en struktur med på förhand formulerade uppgifter som underlättar uppföljning samt vissa möjligheter till helt egna uppgifter. Verksamheten väljer själv uppgifter utifrån sitt syfte med uppföljningen. Det finns fyra olika SU-verktyg: ett verktyg SU-Pilot, som är generellt utformat för socialtjänsten och kan anpassas till olika verksamheter, två för verksamheter som arbetar med våldsutsatta respektive våldsutövare (SUV), och ett verktyg som rör ekonomiskt bistånd (SUE). På Socialstyrelsens utbildningsportal finns en utbildning om SU-verktygen som ger information om och åtkomst till dem.

Läs mer

<https://www.kunskapsguiden.se/SU-stod>

<https://utbildning.socialstyrelsen.se>

Checklista för ISU

Skapa goda förutsättningar

1. Organisera arbetet. Utse en ansvarig som har mandat att "driva" det systematiska uppföljningsarbetet på alla nivåer i verksamheten.
2. Säkerställ att alla led i verksamheten, från verksamhetschef till personal, förstår och är delaktiga i uppföljningen. Involvera IT-stöd tidigt i processen.
3. Välj teknisk lösning som medger registrering på individnivå och sammanställningar på gruppnivå. Undersök möjligheten i ert befintliga system. Överväg andra lösningar om det egna systemet inte ger stöd för sammanställning på gruppnivå.

Planera och förankra

4. Formulera syftet och vilka frågor ni vill belysa.
5. Avgränsa syftet. Diskutera avgränsning och involvera berörd personal i val av syfte och frågor.
6. Välj uppgifter som besvarar frågan i vår uppföljning. Bestäm och förankra svarsalternativ/värdeomängder.
7. Diskutera och skapa gemensamma definitioner av svårtolkade uppgifter och svarsalternativ/värdeomängder. Inkludera möjlighet att svara "annat", och beskriva det, om det råder osäkerhet kring egenkaperna hos det som ska fångas med en viss uppgift.

Genomför uppföljningen

8. Underlätta registrering av uppgifter för medarbetarna. Ta kontinuerligt upp, helst i den reguljära mötesstrukturen, hur det går med uppföljningen och om registrering av uppgifterna görs och fungerar.

Analysera och använd data

9. Återkoppla regelbundet hur uppföljningen fortskrider utifrån sammanställda uppgifter.
10. Granska resultat av uppföljningen i relation till syftet, efter en bedömning av sammanställningarnas kvalitet.
11. Reflektera över slutsatserna.
12. Koppla resultaten till verksamhetsutveckling.
13. Ta ställning till och planera för eventuell verksamhetsutveckling och hur den ska följas upp.

Vanliga frågor

1. Hur hänger ISU ihop med standardiserade bedömnings-metoder?

Standardiserade bedömningsmetoder ger ett strukturerat stöd för att beskriva exempelvis problem och behov eller risker i det enskilda ärendet. Om en verksamhet använder en viss bedömningsmetod systematiskt medför det att uppgifterna som bedömningsmetoden omfattar mäts och beskrivs på samma sätt i målgruppen. Det möjliggör meningsfulla sammanställningar på gruppnivå och kan därmed underlätta för

ISU, exempelvis om målgruppens behov. Bedömningsmetoder kan vidare underlätta ISU inriktad på att fånga förändring eftersom skattningar av det som ska förändras kan göras med en relevant bedömningsmetod före och efter en tid av stöd, insatser eller kontakt.

2. Vi vill bara följa upp vilka insatser vi ger till olika brukargrupper – är det ISU?

ISU kan belysa en avgränsad aspekt av arbetet med brukarna, till exempel vilka insatser som brukarna tar del av eller vilka behov som finns hos en viss grupp av brukare. Det är ISU när uppgifter om enskilda brukare sammanställs på gruppnivå i syfte att skapa lokal kunskap som verksamheten behöver.

3. Vi har genomfört individbaserad systematisk uppföljning under några månader i vår verksamhet. När vi fick resultatet tyckte vi inte att det var överraskande alls, vi visste ju redan det som siffrorna visade. Varför ska man då arbeta med ISU?

Att personalens föreställningar om sin verksamhet bekräftas innebär inte att en uppföljning varit onödig. Bekräftad kunskap är en bra grund att bygga vidare på i strävan mot god kvalitet. För att öka värdet av den framtagna kunskapen kan det vara relevant att diskutera följande:

- Är kunskapen från uppföljningen självklar och känd för alla, eller enbart för arbetsgruppen? Kan den vara intressant och viktig för andra som inte redan känner till den?
- Vad värderar vi kunskapen utifrån, finns det forskning som kastar ljus över resultaten?
- Skulle ytterligare uppgifter i uppföljningen kunna göra resultaten mer relevanta/betydelsefulla?

4. Vi har börjat med individbaserad systematisk uppföljning. Uppföljningen är inte klar men vi ser redan viktiga resultat och vill börja förändra vissa saker i vår verksamhet – kan vi göra det?

Man behöver, beroende på vad uppföljningen handlar om och vad de första resultaten visar, vara försiktig i olika grad. Det är viktigt att fråga sig om det (tidiga) resultat som man sett är någorlunda representativt för verksamheten och inte kommer från ett fåtal handläggare eller brukare. Om resultatet bedöms som representativt kan man förslagsvis tänka på följande sätt:

- Om intensiteten i en insats är i fokus för ISU och resultaten tyder på att en ökad intensitet är positiv, kan man våga öka intensiteten i insatsen för fler brukare och fortsätta att följa upp på samma sätt.
- Om fokus för ISU är om huruvida en insats alls behövs, och resultaten tyder på att den inte används, behöver man vara försiktig med slutsatserna. Noggranna analyser som är baserade på tillräckligt många brukare, och som speglar olika undergrupper, krävs. Man kan ställa sig frågor som: Varför används inte insatsen? Är det verkligen på grund av att den inte behövs, eller finns andra, alternativa förklaringar? Utredds de behov som skulle föranleda den aktuella insatsen på rätt sätt? Känner brukarna till möjligheten att få insatsen?

5. Vi gör redan så mycket dokumentation och mätningar i vår verksamhet – räcker inte det?

Det ställs stora krav på dokumentation i socialtjänsten och såväl studier som offentliga utredningar har visat på hur det tynger arbetet och påverkar arbetsmiljön för socialtjänsten. Utöver dokumentationskraven har inriktning på mål- och resultatstyrning i många offentliga verksamheter medfört ytterligare dokumentation och mätningar för till exempel uppföljning av verksamhetens effektivitet. Men trots omfattande

dokumentation och trenden att mäta mål och effektivitet, verkar dokumentationen i socialtjänsten inte användas för att följa upp arbetet med de enskilda brukarna på gruppnivå. Skälen till det kan handla om att dokumentationen inte är strukturerad och definierad, att den inte går att sammanställa eller att verksamheten inte känner till hur de kan få fram informationen sammanställd. Att börja med ISU är ett sätt för verksamheterna att använda sin dokumentation för kunskapsutveckling och själva bidra till att dokumentationen verkligen kommer till nytta. Det ger även möjlighet att utveckla vad och hur man dokumenterar.

**Om – Individbaserad systematisk uppföljning
i socialtjänsten**

(artikelnr 2022-3-7773) kan beställas från
Socialstyrelsens publikationsservice
www.socialstyrelsen.se/publikationer
E-post: publikationsservice@socialstyrelsen.se

Publikationen kan även laddas ner från
www.socialstyrelsen.se